Donderdag, 14 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3801

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Geconcentreerde aanval op Essen.

100 Ton aan bommen in 12 minuten.

Vliegende Forten bombarderen Rijssel bij daglicht.

Luchtaanvallen op asstrijdkrachten in Afrika.

EEN VERKLARING VAN LORD ALEXANDER.

A. V. Alexander, de Eerste Lord der Britse Admiraliteit, zeide in een redevoering: „Hoewel wij hevige verliezen hebben gehad in vliegdekschepen, hebben wij thans meer dan wij hadden aan het begin van de oorlog na onze verliezen te hebben vervangen."

Hieraan voegde hij toe: „Wij hebben in de laatste drie of vier maanden zeer hevige aanvallen door duikboten gehad en wij hebben een zeer grote tol geëist van den vijand" (Londen, (AP) 13.1).

AANVAL OP ESSEN.

Officieel wordt medegedeeld:

„In een aanval, die in de afgelopen nacht door het Bommenwerperscommando op het Ruhrgebied werd gedaan, werd 100 ton aan brisant- en brandbommen geworpen binnen 12 minuten."

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht zetten onze zware bommenwerpers de aanval op het Ruhrgebied voort met Essen als voornaamste doel. 4 Onzer bommenwerpers worden vermist. Vliegtuigen van het Gevechtscommando, waarvan 1 vermist wordt, voerden indringeroperaties uit boven Frankrijk en Nederland. Hudsons van het Kustcommando vielen zonder verlies een vijandelijk convooi aan nabij de Nederlandse kust. 2 Vijandelijke voorraadschepen werden getroffen."

De aanval op Duitsland was de 8e binnen 11 nachten (Londen, (AP) 14.1).

Het DNB zeide, dat 4 Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht werden neergeschoten bij een aanval op Westelijk Duitsland. Berlijn, (AP) 14.1).

Een nieuw hoogtepunt bereikend in haar aanvallen wierp de Royal Airforce in de afgelopen nacht een geconcentreerde massa bommen op Essen, waarmede men tot doel zou kunnen hebben om voor eens en voor altijd de Krupp-fabrieken met de grond gelijk te maken.

De omvang tot welke het Bommenwerperscommando zijn techniek heeft uitgebreid wordt aangetoond door een vergelijking met de grote aanval, die op 26 Maart 1942 op Lübeck werd uitgevoerd toen 340 ton aan bommen werd geworpen in 3 uren tijds of minder dan 2 ton per minuut. In de afgelopen nacht werd 100 ton aan bommen geworpen binnen 12 minuten, dus $8^1/_3$ ton per minuut (Londen, (AP) 14.1).

DAGLICHT-AANVALLEN OP FRANKRIJK.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Door het Ministerie van Luchtvaart en het Hoofdkwartier van het Noordamerikaanse leger voor de operaties op het Europese krijgstoneel werdt bekend gemaakt, dat de Royal Airforce in samenwerking met Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten en vliegtuigen van het Gemenebest uitgebreide operaties bij daglicht boven Noord-Frankrijk heeft uitgevoerd.

Noordamerikaanse Vliegende Forten (B-17's) deden van grote hoogte een bombardementsaanval op de fabrieken in Rijssel, Frankrijk, die deelnemen aan de oorlogsproductie voor Duitsland. Het zicht was goed. Talrijke ontploffingen werden waargenomen op het doel en in de rangeerterreinen van de spoorwegen. Er hadden enkele ontmoetingen plaats met vijandelijke vliegtuigen. Van deze operaties worden 3 Forten vermist. Bostons van de Royal Airforce, geëscorteerd door Spitfires van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht, bombardeerden het vliegveld te Saint Omer en Tenduras. Ook het vliegveld te Abbeville werd gebombardeerd. Vele escaders van vliegtuigen, die behoren tot de Royal Airforce, het Gemenebest en de Geallieerden, voerden dekkings- en steunbiedende operaties uit, waarbij 3 vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden vernield" (Londen, (AP) 13.1).

BESLISSENDE SLAGEN AAN DE MIDDELLANDSE ZEEKUST TE VERWACHTEN.

In een radio-rede aan het Franse volk deelde Generaal Charles de Gaulle mede, dat de Strijdende Franse strijdkrachten onder Generaal Jacques Leclerq de verovering hebben voltooid van het Italiaanse Fezzan in de Libyse woestijn en zich thans in een positie bevinden om „de beslissende gevechten aan de Middellandse Zeekusten te voeren." De Gaulle zeide, dat het ton een goed einde brengen van deze taak door de Franse troepen „een daad is, welke niet onderdoet voor de prachtigste in onze geschiedenis".

De Strijdende Franse strijdkrachten onder Generaal Leclerq, die onder deze naam vecht, teneinde zijn bloedverwanten in Frankrijk te vrijwaren van de Duitse represailles, zijn opgerukt van het gebied van het Chad-meer in Frans Æquatoriaal Afrika en hebben de weerstand van de As in het gebied van Fezzan na hevige gevechten gebroken (Londen, (AP) 13.1).

DE GEALLIEERDE LUCHT-OPERATIES IN NOORD-AFRIKA.

Vliegende Forten vernietigen 34 Asvliegtuigen zonder verlies.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Een zegsman van het Geallieerde Hoofdkwartier deelde mede, dat Vliegende Forten, die een aanval op Tripolitanië uit het Westen leidden, 20 vliegtuigen op de grond buiten gevecht hebben gesteld en nog 14 hebben neergeschoten in een lopend gevecht hoog in de lucht over een afstand van 120 kilometer. Klaarblijkelijk met de opdracht de Vliegende Forten ten koste van alles tegen te houden ontweken de Duitsers de escorterende P-38's en geraakten zij in het geconcentreerde vuur van de kanonnen der Vliegende Forten. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden naar hun basis terug, hoewel een viermotorig vliegtuig slechts 2 motoren had, die nog werkten, en niet eerder kwam opdagen dan 2 uren nadat de andere waren geland. De luchtactiviteit beheerste de strijd zowel bij dag als bij nacht, terwijl de berichten omtrent de strijd op de grond slechts patrouille-activiteiten te kennen gaven in de gebieden van Bou Arada en Goubella aan het Noordelijke Tunische front.

Bisley-bommenwerpers van de Royal Airforce deden een aanval op de bevoorradingslinie van de As in Tunis nabij Sousse. Hier vlogen zij langs de verkeerswegen in het licht van de maan en bestookten zij vrachtauto's en vervoermiddelen met bommen en machinegeweervuur. De Geallieerde luchtstrijdkrachten troffen Rommel van alle kanten. Uit het Midden-Oosten bestookten de Royal Airforce en de Noordamerikaanse luchtmacht, die met het 8ste leger samenwerken, de vervoerlinies van Rommel, die naar Tripoli leiden. Bijna tegelijkertijd staken P-38's de grens van Tunis naar Tripolitanië over in een offensieve vlucht. Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen, die vlak boven de grond vlogen, ontmoetten een lange rij van As-vliegtuigen, waarvan vele met troepen gevuld waren.

De kanonnen en zware machinegeweren van de snelle gevechtsvliegtuigen beschoten de colonne op verwoede wijze van voor tot achter en weer terug zodat het pad vol rook en vernielde voertuigen geraakte. De zegsman van de luchtmacht schatte, dat op zijn minst 50 vrachtauto's, vernietigd werden, waarvan 5 die met troepen gevuld waren.

Op de terugweg vernielden de P-38's een watervliegtuig nabij Gabès. ME109's onderschepten de P-38's op de terugweg. In gevechten, die volgden, ging het enige Noordamerikaanse vliegtuig van de dag verloren. Een der P-38's werd namelijk neergeschoten. Op zijn minst 1 ME109 werd beschadigd. Noordamerikaanse B-26 bommenwerpers plaatsten voltreffers op twee bruggen, één op een verkeersweg en één op de weg tussen Sousse en Sfax.

De samenlopende luchtstrijdkrachten van Noord-Afrika en het Midden-Oosten hebben Rommel thans in een moeilijke positie gebracht en vernietigen zijn beschermende luchtdekking door aanvallen op zijn vliegvelden. Tevens ontwrichten zij zijn terugtrekking door dag en nacht de smalle kustwegen te bestoken, die naar Tunis leiden (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 13.1).

ARRESTATIES IN NOORD-AFRIKA.

Fransen van monarchistische gezindheid behoren tot de verschillende personen, die gedurende de laatste dagen nog gearresteerd werden in het voortgezette onderzoek naar de moord op Darlan. De namen werden niet officieel bekend gemaakt, doch hun identiteit is algemeen bekend aan de bevolking van Algiers, onder welke de arrestaties uitgebreide commentaren hebben doen ontstaan. Sommige van de personen, die pas gearresteerd werden, zouden zelfs hun leven op het spel hebben gezet om de eerste Noordamerikaanse landingen in dit gebied te helpen.

De status en de verblijfplaats van den Graaf van Parijs, pretendent van de niet bestaande troon van Frankrijk, die naar Algiers kwam na de moord op Darlan, was een onderwerp van de gissingen.

Verschillende personen deelden mede, dat hij ernstig ziek is in Algiers en dat hij is teruggekeerd naar zijn varkensboerderij in Spaans Marokko (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 13.1)

EEN UITVAL VAN DE FRANSE TROEPEN IN TUNIS.

Een verrassende uitval, welke in het Oostelijk deel van Tunis door de Franse strijdkrachten werd uitgevoerd en waarbij 10 vijandelijke soldaten gedood werden en anderen gevangen werden genomen, werd bekend gemaakt in het communiqué van het Franse Hoofdkwartier, dat door de radio van Marokko werd uitgezonden. De aanval was gericht op het station te Sidi Arat op 20 kilometer ten Zuiden van Fondouk op 32 kilometer ten Westen van de stad Kairouan. De Fransen leden geen verliezen bij de operatie, welke kwam na het gevecht van Dinsdag, waarbij 200 gevangenen werden gemaakt, waaronder 30 Duitsers, en een hoeveelheid vijandelijk materiaal werd veroverd (Londen, (AP) 14.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Caïro luidt als volgt:

„Er is niets te vermelden van onze landstrijdkrachten. Gisteren voerden Geallieerde bommenwerpers aanvallen uit op de voorste vijandelijke stellingen. Een gevecht ontwikkelde zich boven het doelgebied, waarbij onze escorterende gevechtsvliegtuigen van de bommenwerpers terzijde stonden en op zijn minst 4 ME109's neerschoten en andere beschadigden. Onze gevechtsvliegtuigen voerden ook een geslaagde aanval van geringe hoogte uit op een landingsterrein. De vijandelijke luchtoperaties waren voornamelijk defensief. Vooruitgeschoven vijandelijke landingsterreinen, objecten op de grond en wegen nabij Misurata werden hevig gebombardeerd in de nacht van 12 op 13 Januari en machinegeweeraanvallen werden gedaan op een transport-convooi in Tunis en Tripolitanië. Dezelfde nacht werden branden en ontploffingen veroorzaakt in de haven van Sousse en een voltreffer geplaatst op een koopvaardijschip nabij de Tunische kust. Van de bovengenoemde uitgebreide operaties keerden 8 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 14.1).

HULL WACHT NOG WAT.

Cordell Hull zeide op een persconferentie liever nog wat te willen wachten alvorens commentaar te leveren op de betrekkingen tussen Chili en de As (Washington, (AP) 13.1).

Het nieuws van vandaag.

Het Russische leger zette een drievoudig offensief in van Mineralnyi Vody uit en drong voort om de Noordelijke Caucasus te heroveren, zonder zich te laten tegenhouden door de vijandelijke weerstand, gesteund door een voortdurende regen, vermengd met damp en sneeuw, die het slagveld bedekten met modder, sneeuwslik en waterplassen. De bezetting van Novoblagodarnoye bracht de Russen meer dan 32 kilometer ten Westen van Mineralnyi Vody, in Noordwestelijke richting door Kumagorsky en in Noordelijke richting voorbij Zjurravskoye. Tevens bezetten de Sovjets de dorpen Kalaborka, Orbelianovska en Pobegailovskoye tussen Novoblagodarnoye en Kumagorsky. In het beneden-Dongebied wordt de vijandelijke weerstand overkomen en zijn nog verschillende bewoonde plaatsen door de Russen bezet. Bij Stalingrad en Velikie Lukie veranderde de situatie niet belangrijk, doch onbevestigde berichten van Duitse oorsprong gaven te kennen, dat de Russen een nieuw offensief hebben ingezet tussen de meren Ilmen en Ladoga en ook bij Voronesj. Moskou zeide hierover geen woord, zodat men zou kunnen vermoeden, dat de Duitse propaganda weer aan het werk was. Niets is namelijk zo gevaarlijk als het kweken van overoptimisme bij zijn vijanden en dit weten de nazies maar al te goed (blz. 1).

Maar de nazies weten ook al te goed hoe zij nu tussen drie vuren zitten, omdat het Westelijke front en het Middellandse Zeefront steeds activer worden. Gisteren vielen Vliegende Forten bij daglicht Rijssel (Lille) in Frankrijk aan, terwijl ongeveer 400 Geallieerde gevechtsvliegtuigen aan de grote bommenwerpers steun en dekking boden. Vijandelijke vliegvelden, spoorwegen, kanalen etc. werden ook niet ongemoeid gelaten. En in de nacht werd een geconcentreerde aanval op Essen in het Rührgebied uitgevoerd. Binnen 12 minuten vielen 100 ton aan bommen op de stad neer... een ware bommenregen dus. Slechts 4 Britse bommenwerpers worden van de aanval vermist (blz. 1).

In Libye doen de Geallieerde luchtstrijdkrachten verwoede aanvallen op de vijandelijke vliegvelden, transport-colonnes en stellingen. Het aanvallen van de steden heeft men bijna geheel achterwege gelaten en de vijandelijke troepen worden nu bestookt. Gewoonlijk is dat een voorspel van belangrijke grondoperaties. Het 8ste leger van Montgomery heeft reeds lang gepasseerd bij Zemzem en men verwacht, dat het nu op Tripoli zal afstormen (blz. 1).

Antonescu van Roemenië bezocht Adolf Hitler.

DE RUSSEN BLIJVEN VOORTGANG MAKEN.

Chinezen heroveren basis te Sinyang.

HITLER ONTVANGT DE ANTONESCU'S.

Van Duitse radio-uitzendingen.

Hitler confereerde Zondag in zijn hoofdkwartier met Premier Maarschalk Ion Antonescu van Roemenië en den neef van den Maarschalk, waarnemend Minister President Mihail Antonescu. Een officiële verklaring zeide, dat de besprekingen waren „vervuld met de geest van vriendschap en beproefde kameraadschap der wapenen van beide landen." Hieraan werd toegevoegd: „De volledige instemming werd bevestigd met betrekking tot de verdere voortzetting van oorlog op politieke, militaire en economische velden." De conferentie werd ook bijgewoond door Von Ribbentrop, Dr. Walther Funk, Minister van Economische Zaken, Veldmaarschalk Wilhelm Keitel, Hoofd van het Hoofdcommando, Generaal Kurt Zeitzler, het nieuwe Stafhoofd, Dr. Karl Clodius, Voorzitter van het Duits-Roemeense Economische Comité en Generaal Alfred Jodl (Berlijn, (AP) 13.1).

SLOBODA DOOR RUSSEN HEROVERD?

De Britse radio meldde:

„Aan het Centrale front hebben de Sovjet-legers de stad Sloboda veroverd op 40 kilometer ten Noorden van Smolensk". Het bericht is niet bevestigd door andere bronnen. Sloboda staat niet op de beschikbare kaarten.

Indien de Russen zich binnen 40 kilometer afstand van Smolensk bevinden zou dit een opmars betekenen van ongeveer 80 kilometer van Bley, het meest vooruitgeschoven punt in dit gebied, dat tot nu toe in handen van de Russen gemeld werd (New York, (AP) 13.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 13 Januari zetten onze troepen in het gebied van de beneden-Don, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus hun gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren. In Stalingrad verdreven onze aanvalsgroepen den vijand uit 27 uitgravingen en blokhuizen. De Duitsers deden verschillende tegenaanvallen, doch werden teruggeworpen. In het gebied van Stalingrad vielen Sovjetvliegers een Duits vliegveld aan waar zij 7 vliegtuigen vernielden en een ammunitie-opslagplaats opbliezen. 9 Duitse vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten.

In het beneden-Dongebied overkwamen onze troepen de koppige vijandelijke weerstand en zetten zij het offensief voort. Een afdeling versloeg een bataljon van de Duitse infanterie, gesteund door tanks. Ongeveer 400 Hitlerieten werden gedood. Wij vernielden 6 tanks en 3 kanonnen. In een andere sector drongen onze troepen met een heftige slag door in de vijandelijke defensies en bezetten zij verschillende bewoonde plaatsen. De Hitlerieten leden hevige verliezen. Oorlogsmateriaal en gevangenen werden genomen.

Aan het Centrale front zetten onze troepen de operaties voort in dezelfde richtingen als tevoren. In het gebied ten Noord-Westen van Velikie Lukie werd een tegenaanval gedaan door de Duitse infanterie en tanks. Deze werd echter afgeslagen. Meer dan 200 vijandelijke doden en 8 tanks werden op het slagveld gelaten. In een andere sector sloeg onze artillerie een concentratie van de vijandelijke infanterie uiteen en werd deze gedeeltelijk vernietigd.

In de Noordelijke Caucasus zetten onze troepen hun succesrijke offensief tegen den vijand voort en werd een aantal bewoonde plaatsen bezet. De tankbestuurders van een afdeling versloegen in felle gevechten vijandelijke infanterie-detachementen. 19 Kanonnen, 53 vrachtwagens, 3 tractors en grote hoeveelheden ammunitie werden veroverd.

Een grote groep Sovjet-burgers en gevangenen werd bevrijd uit een fascistisch concentratiekamp. In een andere sector verbrandde of ontwrichtte onze artillerie 6 tanks en sloeg zij een grote concentratie van vijandelijke vrachtwagens en infanterie uiteen" (Londen, (AP) 14.1).

DUITSE LINIE GEBROKEN.

Een uitzending van het DNB, welke in Londen werd gehoord, deelde mede, dat Sovjet-tanks de hoofdlinie van de Duitsers in de Caucasus doorbroken hebben (Londen, (AP) 13.1).

NIEUW RUSSISCH OFFENSIEF BIJ VORONESJ.

De Duitse radio deelde mede, dat volgens bekendmaking van het Hoofdcommando de Russen een nieuw offensief hebben ondernomen in het gebied van Voronesj.

Voronesj is het anker voor de gehele Russische linie, die in Zuidelijke richting loopt naar Stalingrad en de Caucasus. De Duitsers poogden in de zomer van het vorig jaar herhaaldelijk om de stad te nemen en haar voorbij te trekken om Stalingrad uit het Noorden aan te vallen. Het Rode leger hield echter stand en de Duitsers drongen nooit voorbij dat punt door. Met uitzondering van het Russische offensief aan het Centrale front, dat Velikie Lukie nam, zijn alle Russische winter-offensieven die tegen de Duitsers plaatsvinden in het Zuiden, lager dan Voronesj begonnen. De laatste aanval, indien hij door de Russen bevestigd wordt, geeft te kennen, dat het Rode leger zou kunnen trachten in Westelijke en Zuidwestelijke richting te trekken naar de Oekraïne, teneinde Kursk en Charkov te nemen (Londen, (AP) 13.1).

DE NIEUWE DUITSE GEZANT IN SPANJE.

De nieuwe Duitse ambassadeur in Spanje, Hans von Moltke werd tezamen met den Duitsen Zaakgelastigde door Graaf Jordana ontvangen op het Spaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken. Het „Gifra"-nieuwagentschap zeide, dat „graaf Jordana en de Duitse vertegenwoordiger gewikkeld waren in een zeer vriendschappelijk gesprek, gedurende het bezoek van dezen laatste. Ook ontving de Duitse ambassadeur hoge Spaanse ambtenaren op het Ministerie van Buitenlandse Zaken (Londen, (AP) 13.1).

ROND PRINS(ES)...

Aneta meldt:
Daar de dag van de geboorte nadert heeft Prinses Juliana geregeld consult met dokter Puddicombe.

Inmiddels wandelt Prinses Juliana veel in de buitenlucht. Alles voor de geboorte is in gereedheid gebracht.

Prins Bernhard besteedt zijn gehele tijd aan zijn gezin. Leden van de kleine hofhouding zeggen dat de Prins gelukkig is en blij is een paar dagen te kunnen uitrusten, en zich te wijden aan zijn echtgenoot en dochtertjes. Hij speelt de hele dag met Beatrix en Irene, die opgetogen waren over de mooie cadeautjes die vader uit Engeland had meegebracht.

* * *

Wanneer de nieuwgeborene van het mannelijk geslacht zal zijn, zal Prins Bernhard spreken in de uitzending van Radio Oranje waarin de geboorte wordt aangekondigd.

* * *

Het dames-comité dat de gelden inzamelt voor de feestviering op Curaçao is al dagen lang druk en ijverig in de weer. Er wordt flink en algemeen getekend. Zijne Excellentie de Gouverneur heeft zijn gift aanmerkelijk verhoogd toen hij vernam van het nieuwe plan: voedingsmiddelen te zenden naar Nederland. Dit moge velen tot voorbeeld strekken! Want is er iets nuttigers en mooiers mogelijk om aan onze vreugde uiting te geven?

Dezer dagen zal Openbare Werken beginnen met de versieringen. Particulieren mogen en zullen ook te dezen opzichte niet achterblijven. Natuurlijk komt van ieder huis op Curaçao de vlag te wapperen. En ook onze winkeliers zullen zeker niet achterblijven en nu reeds plannen maken om extra- mooie en extra feestelijke etalages te maken waarin Oranje en rood-wit-blauw de hoofdtoon zullen vormen. Dan zal Curaçao ook in zijn uiterlijk een afspiegeling geven van de vreugde die zijn bevolking op de grote dag zal bezielen.

Het Programma van de Heugelijke Gebeurtenis.

Vóór het vernemen van de plannen ter viering van de aanstaande Heugelijke Gebeurtenis in het Koninklijk Huis kwamen de Curaçaose persmensen op Dinsdagmiddag bijeen in de bovenzaal van de Club de Gezelligheid in de hoofdstad, waar zij werden ontvangen door de Heren Ernesto C. Martijn en Norman M. Chumaceiro, respectievelijk Voorzitter en 1ste Secretaris van het werk-comité, dat kort geleden met het oog op deze Gebeurtenis werd ingesteld.

Aanwezig was ook de Vader der Kranten, tevens lid van genoemd Comité: Mr. Eduard M. Elias.

Voornamelijk — aldus Voorzitter Martijn — betreft de bijeenkomst de verandering in de plannen voor wat betreft de gelden, die zullen worden bijeengebracht. Deze zouden aanvankelijk worden besteed voor het aanleggen van een zwembad voor de Curaçaose Jeugd, doch zullen nu worden besteed voor het zenden van voedsel naar het bezette Nederland. Of dit voedsel reeds tijdens de oorlog zal worden gezonden of daarna staat nog niet vast. Hierover zal nog moeten worden beslist. Men kan er evenwel zeker van zijn, dat de juiste tijd gekozen zal worden.

De Heer Martijn legde vervolgens het program van de feestviering voor dat als volgt luidt:

PROGRAMMA.

Van de feestelijkheden ter viering van de geboorte van de(n) derde(n) telg in het Koninklijk Huis.

Algemeen gedeelte:

1e. Zo spoedig mogelijk na ontvangst van het bericht van de geboorte zullen de luchtalarmsirenes loeien, voor een Prins gedurende 5 minuten, voor een Prinses gedurende 2 minuten. Direct na de sirenes, klokgelui van alle klokken.

2e. Van alle Gouvernementsgebouwen en vaartuigen zal de nationale vlag worden uitgehangen.

3e. Alle Gouvernements-kantoren zullen worden gesloten voor zover de dienst het toelaat.

4e. Alle scholen zullen worden gesloten.

5e. Allen arbeiders in dienst van het Gouvernement zal die dag vrij worden gegeven, voor zover de dienst het toelaat.

Biezondere bepalingen.

a. Indien het bericht tussen 6.00 en 21.00 uur wordt ontvangen, zal het onmiddellijk worden bekend gemaakt en zal de dag van Bekendmaking spontaan worden gevierd. De regeling onder 2, 3, 4 en 5 zullen dan ook gelden voor de dag na die der bekendmaking, welke dan als officiële dag van de viering zal worden beschouwd.

b. Indien het bericht tussen 21.00 en 6.00 uur wordt ontvangen, zal het om 6.00 uur worden bekend gemaakt en zal de dag der bekendmaking tevens de officiële dag van viering zijn.

c. Indien het bericht op Zaterdag na 6 uur of op Zondag ontvangen wordt, zal de officiële dag van viering zijn de daaropvolgende Maandag.

Officiële dag der viering.

1e. Openbaar Gehoor ten Gouvernementshuize om 10.30 uur.

* * *

WILLEMSTAD.

Eerste dag (dag der bekendmaking):

1e. Een uur na de bekendmaking zal Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao van het Gouvernementsplein af officieel van de heugelijke gebeurtenis kond doen.

2. Hierna zullen herauten te paard zich van het Gouvernementsplein uit begeven naar de verschillende delen van de hoofdstad om de blijde gebeurtenis te verkondigen.

3e. Muziek door de straten door de Corpsen Sta. Caecilia, Scherpenheuvel en oud-Scherpenheuvel.

Indien het bericht van de geboorte na 17 uur wordt ontvangen, zal dit gedeelte van het programma niet op de dag der bekendmaking, doch op de officiële dag der viering plaats vinden.

Officiële dag.

7.— uur Bekendmaking door Zijne Excellentie den Gouverneur. Muziek door de straten. Herauten te paard (Indien het bericht tussen 17 en 6 uur wordt ontvangen.)
7.45 uur Aubade schoolkinderen (Fort Amsterdam).
9.— uur Dankdiensten.
9.30 uur Bioscoopvoorstellingen.
10.30 uur Openbaar Gehoor.
14.— uur Verzameling Sportverenigingen Bolivarplein.
14.15 uur Afmars Rifstadion.
14.45 uur Défilé Sportverenigingen Rifstadion.
15.— uur Militaire Parade.
16.— uur 110 meter Hordenloop.
16.10 uur Gymnastiekdemonstratie.
16.30 uur Finale Handicap Voetbalwedstrijd C.V.B. In de pauze: 4 x 100 meter Estafette.
17.45 uur Sluiting — Prijsuitreiking.
20.— uur Toespraken door de Curom.

Aan alle kinderen op het eiland Curaçao, die op dezelfde dag als de(n) Oranje Telg geboren worden zal een herinneringsgeschenk geschonken worden.

Nationale avond in Roxy: Op een nader te bepalen dag na de officiële dag van viering zal een Nationale avond in Roxy worden gehouden, volgens in de plaatselijke bladen op te nemen advertentie.

Programma schoolfeesten: Op alle scholen op het eiland Curaçao zullen op een later te bepalen dag kinderfeesten worden georganiseerd.

Onthaal van ouden van dagen en armen: Op de dag na de officiële dag onthaal van de arme patiënten in de ziekenhuizen en tractaties ouden van dagen.

* * *

EMMASTAD.

Dag van bekendmaking.

1o. Samenkomst in Club Asiento. Toespraak door Prof. Mr. Adriaan S. Oppenheim. Hierna geldt voor bewoners Emmastad hetzelfde programma als voor Willemstad.

* * *

TWEEDE DISTRICT.

Dag van bekendmaking.

Na de sirenes luiden van klokken van alle kerken. Ommegang met muziek door verschillende dorpen van het 2e district.

Officiële dag: 9.— uur Dankdiensten.

* * *

DERDE DISTRICT.

Dag van bekendmaking.

Na de sirenes luiden van alle klokken van alle kerken. Ommegang met muziek door verschillende dorpen van het 3e district.

Eerste Zondag volgende op de dag, waarop heugelijke gebeurtenis plaats vindt.

Plein op Dokterstuin:

10 uur Wedstrijd op ezels (Barber — Dokterstuin).
11 uur Touwtrekken.

Terrein op Barber:

14 uur Zaklopen.
15 uur Hardlopen.
16 uur Korfbal.

* * *

BOCA ST. MICHIEL EN JAN DORET.

Aan de Boca.

10 uur Zeilwedstrijd (voor kleine vaartuigen).
11 uur Canowedstrijd.

Terrein op Jan Doret.

14 uur Zaklopen.
15 uur Hardlopen.
16 uur Wedstrijd op ezels.

* * *

WESTPUNT.

10 uur Zeilwedstrijd met cano's.
11 uur Zeilwedstrijd (met kleine vaartuigen).
14 uur Wedstrijd op ezels.
17 uur Ringsteken op ezels.

Programma van de Kinderaubade op het plein van het Fort Amsterdam.

Aanvang: 7.45 uur. Dirigent Frater Maria Canutus, hoofd van het St. Thomas-college. Begeleiding: het muziekcorps van Scherpenheuvel. Deelnemers: Leerlingen van het vierde tot en met het 10e leerjaar van alle scholen van Willemstad en Emmastad alsook van de A.M.S.

* * *

De persmensen kregen hierna nog gelegenheid om vragen te stellen met het oog op het program, dat overigens aan duidelijkheid niet veel te wensen overlaat.

Evenwel werd de wens tot uitdrukking gebracht er bij winkeliers, kantoorchefs en andere werkgevers op aan te dringen bij het bekend worden van de geboorte ogenblikkelijk aan het personeel vrij te geven en zo mogelijk de zaken te sluiten, teneinde aan de spontane feestvreugde de vrije loop te laten. Op de officiële dag zullen natuurlijk alle winkels en kantoren gesloten zijn, alsook de scholen.

Met het loeien van de sirene's gelieve men wel op te willen letten en niet bijvoorbeeld op Maandagmorgen om 9 uur — bij het gebruikelijke proefloeien — te denken, dat het feest begonnen is. Het gebruik maken van andere militaire middelen dan de sirene's om van de Gebeurtenis kond te doen is niet mogelijk gebleken in deze tijd, zodat het wachten daarop achterwege gelaten kan worden.

Tot slot moge men er wel op attent gemaakt worden, dat het versieren van uitstal-kasten of gevels zeker aanbeveling verdient. Uiteraard zullen lichtversieringen of andere illuminaties niet zijn toegestaan.

De Parade en andere demonstraties op het Rif zullen plaatsvinden in het nieuwe Stadion, dat hiervoor zal worden opengesteld.

Ingeval van nadere biezonderheden of aanwijzingen zullen pers en/of radio voor de bekendmaking zorg dragen.

TER VIERING VAN HET GROTE GEBEUREN.

Vergadering op Aruba.

Ook in het Gebiedsdeel Aruba vergaderden de leden van het Comité ter voorbereiding van de feestelijkheden ter viering van de blijde gebeurtenis, onder voorzitterschap van den Heer L. J. M. Henriquez. In deze vergadering werd een Damescomité voorgesteld, dat zich zal belasten met het collecteren van gelden onder de bevolking, dienende om feest te vieren en evenzo om zieken en hulpbehoeftigen een cadeau te geven. Daar wij [de Amigoe-correspondent van Aruba] niet op de vergadering zijn geweest, laten wij hier een verslag volgen, die door den Heer Vieyra, die zijnde lid van het Feestcomité, genoemde vergadering wel bijwoonde en die het volgende in de „Aruba Post" van 9 Januari 1943, schrijft:

De Voorzitter van het Comité, de Heer L. J. M. Henriquez, stelde al spoedig de logische vraag over welk bedrag het comité zou kunnen beschikken, waarop de Gezaghebber antwoordde, dat hij dit niet wist, daar hij sedert 21 December jl. reeds drie keer naar Curaçao om inlichtingen getelegrafeerd had, maar dusver nooit enig antwoord had gekregen. De Gezaghebber wist ook niet of het Gouvernement van Curaçao geld ter beschikking zal stellen. Deze weinig bemoedigende mededelingen lokten enige discussie uit.

Terecht werd door het merendeel der aanwezigen opgemerkt, dat het niet geheel aanging om de bevolking voor een feest te doen betalen, dat het zichzelf dus zou aanbieden. Toen de Gezaghebber volhield, dat de dag niet ongemerkt mocht voorbijgaan en dat voor de jeugd wat gedaan moest worden, daar aan haar de toekomst is, werd geantwoord, dat men misschien onder dit motto gelden zou kunnen verzamelen. De gemanifesteerde laksheid van Curaçao om drie telegrammen onbeantwoord te laten, maakte echter een onaangename indruk ter vergadering. Een damescomité wordt nu voorlopig vastgesteld en dat zal, naar men hoopt, de goegemeente bewegen om spontaan gelden bij te dragen voor het geboortefeest. In de loop van de volgende week zal een aantal charmante collectrices een beroep op het publiek doen.

Het werkcomité verdeelde zich daarop in kleine comité's en toog onmiddellijk aan de arbeid. Maandagmiddag zal het werkcomité, aangevuld door het damescomité, opnieuw om 16 uur in de Raadzaal vergaderen. Tot zover de „Aruba Post".

Het is ons ter ore gekomen, dat onder de leden van het werkcomité spontaan ƒ 750.— werd gecollecteerd. Reeds zijn de dames bezig collectes in te zamelen voor dit doeleinde; overal worden er zogenaamde lijsten gepresenteerd, waar iedereen vrijwillig kan bijdragen. Daartegenover moet er gezegd worden, dat er over het algemeen niet veel enthousiasme schijnt te bestaan, aangezien de meesten redeneren, dat de huidige tijd van dien aard is, dat het zwaar valt om een bijdrage te doen. Weer anderen, die zeggen, dat het Gouvernement gelden beschikbaar moet stellen om feest te vieren, en zodoende de liefde voor het Oranjehuis onder de jeugd meer te doen bevorderen.

Hoe het ook zij, het comité is gevormd en de dames zijn bezig te collecteren en wij zullen afwachten op de uitslag van de collecte.

[Telegrafisch werd der Redactie later nog medegedeeld, dat het Gouvernement ƒ 4000.— beschikbaar gesteld heeft voor de feestviering op Aruba.]

DE STATEN VAN CURAÇAO BIJEEN.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao bijeen o.a. ter behandeling van de „Ontwerp-landsverordening tot regeling van de Burger- en vrouwenarbeidsplicht op de Benedenwindse eilanden van het Gebiedsdeel Curaçao." Daar dit ontwerp echter nog niet geheel in de afdelingen was afgehandeld, werd mede op verzoek van het Bestuur dit punt van de agenda afgevoerd.

LEZINGEN OVER DE MUZIEK.

Morgenavond zal Causeur Max Tak in het gebouw van de A.M.S. zijn ... de lezing houden over de ...

Het onderwerp van deze vierde lezing zal zijn: „De grondslagen van de instrumentatie". Na de pauze zal de Heer Tak het hebben over muziekcritiek in het algemeen en over muziekcritici in het bizonder.

De causerie zal beginnen om 20.15 uur.

Buitenland.

CHINEZEN HEROVEREN SINYANG.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat de Chinezen Sinyang heroverden, een belangrijke Japanse basis in het Zuiden van de provincie Honan aan de Peiping — Hankow spoorlijn. Dit wordt beschouwd als de meest betekenende enkele overwinning in maanden in de strijd op het Centrale Chinese krijgstoneel. Het communiqué meldde ook de herovering van Hwangtsjan, ten Oosten van Sinyang, in een slag waarbij 600 Japanners werden gedood. Ook werden hernieuwde gevechten gemeld in het Westen van de provincie Yunnan nabij de grens van Birma, waar de Japanners Mengma aanvielen op 8 Januari. Zij stieten op Chinese weerstand en de gevechten duurden twee dagen later voort (Tsjungking, (AP) 13.1).

COMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van New Delhi luidt als volgt: „Gisteren op 13 Januari vielen bommenwerpers van de Royal Airforce Kayaukaw aan de rivier Kaldan aan. Alle bommen ontploften in het doelgebied en belangrijke schade werd aangericht. Later op de dag vielen andere bommenwerpers de door de Japanners bezette dorpen op het eiland Akyab aan. Bommen werden ook geworpen op vijandelijke troepen te Laungtsjaung. Gevechtsvliegtuigen op offensieve patrouillevluchten beschoten de afweerstellingen bij het vliegveld van Akyab en beschadigden een klein vaartuig in het gebied van de rivier Mayu. Van deze en andere operaties keerde een onzer vliegtuigen nog niet terug naar zijn basis" (New Delhi, (AP) 14.1).

DE STRIJD OM NIEUW GUINEA.

Gemeld wordt, dat Geallieerde vliegtuigen de Japanse bases te Lea, Salamaua, Madang en Finschhafen in het Noordoostelijk deel van Nieuw Guinea gisteren bestookten, terwijl zware regens de operaties vertraagden om het ingesloten vijandelijke garnizoen bij Kaap Sananandа op het schiereiland van Papoea uit te roeien.

Lae, dat onophoudelijk uit de lucht bestookt werd sedert de Japanners daar de vorige week versterkingen aan land zetten van een ernstig gehavend convooi, was het doel van biezonder hevige aanvallen. „In series van gecoördineerde aanvallen bombardeerden zware en middelzware aanvalsgroepen met een krachtig gevechtsescorte het vliegveld, de havenwerken, de opslagplaatsen en schuiten", zeide het communiqué. „De schade is hevig en grote branden werden veroorzaakt. Voorraad-depôts en schuiten langs de kust werden op doeltreffende wijze beschoten. Een vijandelijk gevechtsvliegtuig, dat bij Malaband op de grond werd aangetroffen, werd vernield."

Te Madang en Finschhafen verderop langs de kust bombardeerden en beschoten Geallieerde vliegers de vijandelijke vliegvelden, terwijl in het gebied van Salamua aanvalsvliegtuigen de vijandelijke verbindingslinies bestookten.

Geallieerde verkenningsvliegtuigen schoten ook 2 Japanse gevechtsvliegtuigen en mogelijk nog een derde neer, toen zij door 6 vijandelijke vliegtuigen werden onderschept boven Gasmata op Nieuw Brittannië. Het communiqué zeide, dat 9 vijandelijke bommenwerpers de waterkant van Merauke op Nederlands Nieuw Guinea aanvielen, doch er vrijwel geen schade aanrichtten (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 14.1).

DOENITZ MAAKTE EEN REIS.

De Berlijnse correspondent van het nieuwsblad „Aftonbladet" deelde mede, dat de Duitse Admiraal Karl Doenitz kort geleden confereerde met het Hoofd van de Japanse Admiraliteitsstaf in open zee nabij Madagascar na een reis van 19 dagen per duikboot rond de Kaap. De Duitsers beweerden, dat de duikboot een Noordamerikaans koopvaardijschip van 8000 ton nabij Kaapstad tot zinken bracht (Stockholm, (AP) 14.1).

EEN JAPANSE UITLEG.

De Japanse radio beweerde, dat het Noordamerikaanse vliegdekschip „Hornet", dat volgens bekendmaking van de Noordamerikaanse Marine op Maandag 26 October tot zinken werd gebracht in de slag van de Santa Cruz-ejlanden het schip was, dat de vliegtuigen bracht om Tokio te bombarderen op 18 April laatstleden. De uitzending was gericht naar de Japanse gemeenten in Oost Azië, doch noemde geen gezaghebbend orgaan, dat de verklaring zou hebben uitgegeven. Zij werd opgevangen door de luisterdiensten van de Noordamerikaanse Regering. De radio zeide, dat het tot zinken brengen van de „Hornet" de „wraak was voor de aanval" op Tokio. De radio liet ook blijken hoezeer de aanval op Tokio de Japanners krenkte door te zeggen, dat 18 April „nooit kan worden vergeten door de honderd millioen Japanners" (New York, (AP) 13.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 11 Januari wierp een vijandelijk vliegtuig in de loop van de morgen 5 bommen op de Noordamerikaanse stellingen in het gebied ten Zuid-Westen van het vliegveld op het eiland Guadalcanal.

De verliezen bestaan uit 1 dode en verschillende gewonden. Op 13 Januari bombardeerde een strijdmacht van Marauder middelgrote (Bell P-39) bommenwerpers met een licht escorte van Lightning (Lockheed P-38) gevechtsvliegtuigen het Japanse vliegveld te Munda op het eiland Nieuw Georgië. Geen weerstand van vliegtuigen werd ondervonden, doch de afweer-batterijen waren actief. De resultaten van het bombardement zijn niet gerapporteerd. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug. De offensieve operaties op kleine schaal tegen de vijandelijke buitenposten op Guadalcanal hebben bevredigend voortgang en verschillende kleine vijandelijke stellingen werden geïsoleerd" (Washington, (AP) 13.1).

VAN HET ITALIAANSE COMMUNIQUÉ.

Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat de vijandelijke (Geallieerde) luchtmacht in Libye gisteren actief was. 11 Vliegtuigen zouden zijn neergeschoten (Rome, (AP) 14.1).

HET ONSCHADELIJK MAKEN VAN ZEEMIJNEN UIT DE LUCHT.

Alfred Wall seint uit Londen:

Thans heeft het Britse Ministerie van Luchtvaart de sluier opgelicht over een drie jaar oud geheim door bekend te maken, hoe Wellington-bommenwerpers meehielpen de wateren rond de Britse eilanden te zuiveren van de dodelijke Duitse magnetische mijnen, welke eens werden genoemd als Hitlers „geheime wapen", en welke ook de aanvoerroutes naar Groot Brittannië gedurende de laatste drie maanden van 1939 bedreigden. Het verhaal van deze „moeilijke en onaangename taak" werd het eerst verteld in „Coastal Command" (Kustcommando), het nieuwe boekje van de serie, die wordt uitgegeven door de Britse luchtmacht. Als eerste uit deze serie verscheen „The battle of Britain". Men onthulde, dat de lucht-mijnenveger was voorzien van een „ring, die rond het vliegtuig was bevestigd aan de neus, de vleugels en aan de staart." Deze ring bezat een magnetische spoel en de stroom werd verzorgd door een hulp-machine van het gewone V-8 Ford-type. De uitrusting had ten doel een electrische stroom op te wekken, waardoor het nieuwe type mijn buiten werking wordt gesteld. Het boekje verhaalde verder, dat „wanneer de mijnen ontploften, men een grote schok kreeg.

De bemanning van de Wellingtons hadden ook niet het flauwste idee, wanneer zij over een mijn heen zouden vliegen. Men zeide, dat het mijnenvegen vanuit de lucht voortging, „totdat er geen noodzaak meer voor dit systeem bestond." De schepen waren in die tussentijd voorzien van een ontladingsapparaat van mijnen. Gedurende het verloop van de eerste twee jaren van de oorlog, hebben, aldus dit boekje, de vliegtuigen van het Britse kustcommando 4.947 convooien geëscorteerd en 587 aanvallen uitgevoerd op vijandelijke duikboten (Londen, (AP) 13.1).

DIPLOMATIEKE BETREKKINGEN TUSSEN RUSLAND EN AUSTRALIË.

De diplomatieke betrekkingen tussen Australië en de Sovjet Unie zijn formeel gevestigd bij het aanbieden van de geloofsbrieven door den Australischen Gezant William Slater aan President Michael Kalinin (Moskou, (AP) 13.1).

EEN AANSLAG OP VON KILLINGER.

De radio van Moskou zeide in een bericht uit Bucuresti, dat een aanslag op 12 Januari werd gedaan op het leven van Von Killinger, den Duitsen Gezant in Roemenië. Verschillende schoten werden afgevuurd in de auto van Von Killinger. De dader werd gearresteerd. Hij is een student van de Universiteit van Bucuresti (Londen, (AP) 14.1).

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	1636
2e prijs	3057
3e prijs	8398
4e prijs	2825

HULDE VOOR CURAÇAOS WERK.

Mr. Maximiliaan P. L. Steenberghe sprak gisteren voor Radio Oranje te Londen (per gramofoonplaat) over het werk der Nederlandse missie in de Verenigde Staten. Ook het werk voor den zeeman werd besproken en daarbij bracht de heer Max. P. L. Steenberghe uitdrukkelijk hulde aan de arbeid daarvoor verricht door het Apostolaat ter Zee en het Leger des Heils op Curaçao.

SAN MATEO'S FEEST BEGONNEN.

Om 18.30 uur gisteravond legde zich duisternis over de best verlichte stad van het gehele Westelijk Halfrond. Het was het moment, dat de nieuwe dag begon en los bruisten de klokken van de parochie-kerk der Heilige Familie in het kwartier San Mateo. Een half uur later was het al zo donker, dat de drommen met „zak"-lantaarns hun weg zochten naar het kerkgebouw, dat zelf ook goed verduisterd was.

Het godshuis was goed gevuld, toen de plechtigheid aanving. Ook het hoofd van onze missie, Z.H.E. Mons. P.I. Verriet O.P. was aanwezig. Het schemerduister van de kerkholte van dit treffend ruime en voor deze gelegenheid passend met enkele drapeerieën versierde godshuis, met alleen het afgeschermde licht boven het altaar deed weer eens zien, dat wij doorgaans onze kerken veel te veel verlichten.

Het plechtige Lof werd gecelebreerd door den Heer Pastoor, Pater Theodorus H. Exler O.P., geassisteerd door twee kapelaans.

Na een in beurtzang gezongen „Veni Creator" werden verschillende koorzangen uitgevoerd op fraaie wijze. Pater Constantius Gallé O.P. hield een predicatie in de Papiamentse taal over het belang van de Kerk voor het bereiken van ons einddoel, omdat de Kerk ons het goddelijk leven der genade schenkt in de sacramenten van de Heilige Doop, het Vormsel en de Biecht.

Het „Veni Creator" van gisteravond vond zijn echo hedenmorgen in de gezongen H. Mis, welke reeds voor het krieken werd opgedragen ter ere des Heiligen Geestes om Gods genade af te smeken over alle gelovigen.

Zoals bekend wordt ook hedenavond weer een plechtig Lof gecelebreerd, waarbij Pastoor Pater Petrus Dominicus Elie O.P. zal prediken. Aanvang 19 uur.

PASTOOR N. DE GROEN O.P.

Volgens bericht uit Puerto Rico maakt Pastoor Norbertus de Groen O.P. van Sint Maarten het redelijk goed. Men verwacht evenwel nog de beslissing inzake het onderzoek, hetwelk nog aan de gang is.

OPENING NIEUW ZEEMANSHUIS.

Hedenmiddag om 17.30 uur zal het nieuwe Zeemanshuis naast het clubgebouw Asiento te Emmastad geopend worden. Het Zeemanshuis werd gesticht door de Directie van de C.P.I.M.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Curaçaose Postzegel Vereniging: Zondag 17 Januari om 10. uur wordt er in het logegebouw „De Vergenoeging" een algemene ledenvergadering gehouden.

KAN MEN OP CURAÇAO NIET OPEREREN?

Narcotica zijn op.

Naar aanleiding van een gerucht, als zouden er binnen korte tijd geen operaties meer plaats kunnen hebben op Curaçao, wendden wij ons tot de Directie van het St. Elisabethsgasthuis, alhier, die ons mededeelde, dat inderdaad dit gevaar bestaat, wanneer er niet spoedig een oplossing kome.

Men deelde ons mede, dat Curaçao zeer spoedig voor het feit zal staan, dat er geen operaties meer verricht kunnen worden aangezien de aanwezige hoeveelheid narcotica zo beperkt is, dat deze zeer spoedig uitgeput zal zijn.

De narcotica voor operaties, zoals den meesten bekend, werd hier gegeven met lachgas en/of aether.

Met de torpedering van een schip vergingen er 24 cylinders lachgas voor het St. Elisabethsgasthuis. Bij navrage bleek, dat de Noordamerikaanse Regering wel bereid was narcosegas te leveren, maar niet de cylinder. De 24 cylinders, welke het St. Elisabethsgasthuis over heeft, waarvan thans 12 ter vulling onderweg, zijn bij lange niet voldoende om in de operaties aldaar te voorzien. Betreffende een voldoende hoeveelheid aether, welke besteld is, werd op 19 October 1942 van uit de Verenigde Staten bericht ontvangen, dat deze order ontvangen was en dat men voor licencies zorgen zou. Maar sedertdien is er niets meer van vernomen. Bij telefonische informaties deelde de agent mede, dat deze voorraad iedere dag komen kan.

OPGEPAST.

In de avond van 2 Januari jl. werd een meisje dat op de Rodeweg liep een handtas ontrukt.

Door de heersende duisternis was de dader spoedig uit het gezicht verdwenen en kon het meisje slechts een zeer vaag signalement van hem opgeven.

Het mocht der Politie echter gelukken den dader op te sporen en aan te houden, waarna spoedig een bekentenis volgde.

Ook het tasje met inhoud werd teruggevonden, doch het geld was daaruit verdwenen.

Het bovenstaande moge als waarschuwing gelden voor het publiek tegen de ongure elementen, die van de duisternis willen profiteren om hun slag te slaan.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Een DNB-bericht uit Bucuresti zeide, dat — naar vernomen werd — militaire quaesties het voornaamste onderwerp vormden van de bijeenkomst tussen Hitler en Antonescu. Londense kringen waren evenwel van mening, dat de olie, welke Hitler niet in Rusland kan krijgen, een der redenen van de bijeenkomst was. Men zeide, dat de Duitse synthetische olie de beproeving van de Russische kou niet kan doorstaan.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, dat direct contact is gevestigd tussen het Hoofdkwartier van Generaal Giraud en de colonne van Strijdende Fransen onder Brigadier Generaal Jacques Leclerq, die in Libye naar het Noorden oprukt, komende van Æquatoriaal Afrika.

— **Berlijn:** De radio van Berlijn deelde mede, dat Franse formaties langs een breed front oprukten in gevechten aan de uitlopers van de Atlas-gebergten in Midden-Tunis. Men zeide echter, dat tegenaanvallen van de as op de Noordelijke flank hen terugwierpen naar de oorspronkelijke stellingen. Berichten omtrent de uiteindelijke resultaten van de gevechten aan de Zuidelijke vleugel zouden nog niet beschikbaar zijn.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Gemeld wordt, dat de Franse troepen in Tunis aanvallen ten Noord-Westen van Kairouan, waar zij gisteren twee strategische heuvels veroverden. Het slechte weer heeft tijdelijk de Geallieerde luchtoperaties uit het Westen tegen Rommels strijdkrachten in Libye stop gezet. Een aanwijzing van de kracht, die de Geallieerden vergaren voor de komende gevechten, kwam in een bericht, volgens welk de Britse Marine op succesrijke wijze 971 transportschepen, voorraadschepen en andere schepen met een totaal van 7.600.000 ton heeft geëscorteerd tussen Gibraltar en de Noordafrikaanse havens sedert 8 November toen de Geallieerden de eerste landingen uitvoerden, tot 8 Januari. De Franse operaties ten Noord-Westen van Kairouan, een door de Duitsers bezet verkeerscentrum ten Zuid-Westen van de havenstad Sousse, waren de enige offensieve gevechten langs het Tunische front. Zelfs dit gevecht had geen invloed op het Geallieerde communiqué.

— **Washington (spoed):** De Marine maakte bekend, dat Noordamerikaanse torpedoboten, die de strijd in snelden tegen Japanse torpedojagers, twee en mogelijk drie vijandelijke torpedojagers beschadigden nabij Guadalcanal. De vijandelijke schepen poogden waarschijnlijk versterkingen te brengen naar Guadalcanal, doch werden gedwongen zich terug te trekken in Noordwestelijke richting door de verwoede aanval der U.S.A.-torpedoboten.

De Pausen als Vredevorst - I

Leo XIII als Bemiddelaar.

INLEIDING.

De Kerstboodschap, die Zijne Heiligheid enkele weken geleden heeft gehouden, is de voortzetting van een traditie, die Pius XII bij het eerste Kerstfeest gedurende zijn papaat heeft ingezet. Dit eerste Kerstfeest was helaas ook het eerste Kerstfeest gedurende Wereldoorlog II. Gisteren hebben wij de Kerstboodschap reeds geheel gepubliceerd. Zoals de lezer gezien heeft, bevatte ook deze Kerstboodschap weer „5 punten". Ook dit is een traditie, want zowel in zijn Kerstboodschap van 1939, van 1940 en van 1941, als ook in zijn laatste Kerstboodschap heeft de Paus telkens 5 bizondere punten onder de aandacht van de Stad en de Wereld gebracht, in totaal thans dus 20 punten, welke wij tezamen willen resumeren.

Het kwam ons evenwel voor, dat dit het best gedaan wierd in een overzicht van hetgeen de laatste vijf pausen voor het internationale verkeer der volken en voor de vrede hebben gedaan. Want het vredeswerk der pausen is reeds zo oud als de kerk en ook in dit opzicht zet Pius XII een traditie voort, welke zijn voorgangers op de Apostolische Stoel hebben ingezet:

St. Leo I (440-461) bemiddelde bij de onderhandelingen tussen den Hun Attila en Italië.

St. Gregorius I (590-604) interveniëerde tussen Agilulf, de Lombarden en de Romeinen; tussen de Lombarden en den keizer van het Oostromeinse Rijk.

St. Gregorius II (715-731) bemiddelde tussen Luitprand, koning der Lombarden, en de Romeinen.

St. Zacharias (741-752) kwam tussenbeide ten behoeve van Hendrik II keizer van het Heilige Roomse Rijk en Koning Andries van Hongarije.

Victor II (1055-1056) interveniëerde tussen den keizer van het Heilige Roomse Rijk, Hendrik III, en Koning Ferdinand van Spanje.

Innocentius III (1198-1216) interveniëerde tussen Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, en Philippe Auguste, koning van Frankrijk.

Honorius III (1216-1227) interveniëerde tussen Lodewijk VIII van Frankrijk en Hendrik III van Engeland.

Innocentius IV (1243-1254) bracht vrede tussen den koning van Portugal en zijn onderdanen.

Nicolaas II (1277-1280) bemiddelde tussen Keizer Rudolf van Habsburg en Karel van Anjou, Koning van Napels.

Johannes XXII (1316-1334) herstelde de vrede tussen Eduard II van Engeland en Robert, koning van Schotland.

Clemens VI (1342-1352) bemiddelde tussen Koning Eduard II van Engeland en Philippe VI van Frankrijk.

Gregorius XI (1370-1378) bemiddelde tussen Ferdinand van Portugal en Hendrik van Castilië.

Innocentius VIII (1484-1492) bemiddelde inzake de elkaar bestrijdende koningshuizen in Engeland.

Alexander VI (1492-1503) bemiddelde tussen Spanje en Portugal inzake de Zuidamerikaanse kolonisatie.

Gregorius XIII (1572-1585) interveniëerde tussen Tsaar Ivan IV van Rusland en Koning Bathorius van Polen.

Urbanus VIII (1623-1644) kwam tussen Frankrijk en Spanje.

Zijn dit enkele voorbeelden uit de geschiedenis van het pausdom, in het verband van de oorlog en de vele artikelen, die thans geschreven worden over hetgeen de leiders der wereld deden en doen ter bevordering van de vrede, heeft het zijn nut, na te gaan, welke rol de laatste pausen hierbij hebben gespeeld. Omdat een couranten-artikel steeds aan perken gebonden is, meenden wij ons te moeten beperken tot de laatste vijf pausen: Leo XIII (1878-1903), Pius X (1903-1914), Benedictus XV (1914-1922), Pius XI (1922-1939) en Pius XII (sedert 1939 glorierijk regerend). Het tijdperk van deze pausen was een tijdperk van oorlog, in Europa, maar ook op ons eigen Westelijk halfrond.

LEO XIII ALS BEMIDDELAAR.

Het Spaans - Duitse geschil over de Carolinen en de Palaos-eilanden.

Onder de regering van Leo XIII (1878-1903) is het vooral de bemiddeling van Leo XIII, ingeroepen om het gevaar voor oorlog af te wenden tussen Spanje en Duitsland.

Waarover liep de twist? De Carolinen en de Palaos-eilanden bestaan uit een 500 eilandjes, die een weinig ten Noorden van de aequator gelegen zijn (tussen de 5e en 10e graad Noorderbreedte en de 150ste en 160ste Oosterlengte).

Deze eilanden zijn ontdekt in de 16e eeuw door Spaanse zeevaarders; op het einde der 17e eeuw onder Karel II zijn zij voor de Spaanse kroon in het bezit genomen. Ook in de 18e eeuw kan men nog een zeker oefenen der Spaanse souvereiniteit aanwijzen, naar na die tijd vindt men er geen spoor meer van. Deze eilanden werden beschouwd, als zijnde door de Spanjaarden bezet, zonder dat zij er verbleven of er enig nut uit trokken. Er werd in de 18e en de 19e eeuw geen schijn van werkelijke souvereiniteit geoefend door Spanje.

De eilanden werden door Duitsers, Noordamerikanen en Engelsen bezocht, die er handel dreven, kolonstations en handelsfactorijen oprichtten. Het kwam zó ver, dat in 1875, naar aanleiding van een klacht omtrent deze eilanden van den Spaansen consul te Hongkong, de vertegenwoordigers van Engeland en Duitsland den Spaansen consul te verstaan gaven, dat zij de souvereiniteit van Spanje over de Carolinen beschouwden als in onbruik geraakt en dat zij dus de Carolinen aanzagen als aan niemand toebehorend, een standpunt, dat Spanje natuurlijk niet erkende.

Als geheel de geschiedenis door beleefde de wereld weer een voorbeeld van Duitse veroveringswellust!

In 1885 verergerde de toestand. Als Spanje zijn souvereiniteit niet oefende, zou zeker een andere mogendheid deze tot zich trekken. Daarom gaf de minister van Alphonsus XII, Canoras del Castillo, aan de Spaanse autoriteiten der Philippijnen en Manilla bevel naar de archipel der Carolinen en Palaos twee oorlogsschepen te zenden, om er de door het internationaal recht gebruikelijke ceremonies te verrichten voor de officiële en openbare inbezitneming. Daardoor zou in de toekomst de strijd over Spanje's rechten beslecht zijn. Door de traagheid der autoriteiten werd het bevel, dat haar in Januari bereikte eerst in Augustus uitgevoerd. In die maand verschenen twee Spaanse oorlogsschepen voor het eiland Yap, het voornaamste der Carolinen-groep. Een andere mogendheid zou terstond de vereiste formaliteiten verricht hebben, niet zo de Spaanse bevelhebber. Dagen en dagen gingen voorbij, zonder dat de vlag op het eiland werd gehesen.

Terwijl men in het Verre Oosten zo treuzelde, werden er tussen de cabinetten van Madrid en Berlijn nota's gewisseld; 6 en 11 Augustus 1885 verklaarde de Duitse ambassadeur te Madrid, graaf Von Solms aan den Spaansen minister, dat Duitsland de Carolinen als onbezet beschouwde, daar de Spaanse souvereiniteit er over niet meer bestond en dat het deze eilanden in naam van het Duitse Rijk in bezit zou nemen.

De 25ste Augustus verklaarde de Spaanse ambassadeur te Berlijn, graaf De Benomar, dat de souvereiniteit van Spanje over de archipel der Carolinen en van Palaos rechtens nog bestond, dat men door officiële formaliteiten te vervullen, deze hernieuwd had en dat dus van een in bezit nemen door Duitsland geen sprake kon zijn.

Terwijl de twee Spaanse oorlogsbodems zonder één formaliteit te vervullen rustig in de voornaamste haven der Carolinen liggen, verschijnt een Duitse kanonneerboot de „Iltis". Deze ontscheept zijn kapitein, zijn officieren en de nodige manschappen, hijst de Duitse Rijksvlag, lost het door het reglement bepaalde aantal kanonschoten en de bevelvoerder verklaart het eiland in bezit te hebben genomen in de naam van zijn keizer en het rijk. Grote verbazing der Spanjaarden voor wier ogen geschiedde, waartoe zij al dagen geleden gekomen waren.

Dit is de oorsprong van het geschil tussen Duitsland en Spanje.

Hevig was de verontwaardiging in Spanje, de nationale eer was gekrenkt. De Spaanse trots had een gevoelige knak gekregen; Duitsland moest gedwongen worden eerherstel te bieden, en de Spaanse souvereiniteit te erkennen. Maar niet alleen de Spanjaarden, geheel Europa riep schande en laakte het optreden der Duitsers, dat ook toen — als in de gehele historie — slechts gekenmerkt werd door botte veroveringslust.

Op 5 September 1885 had een ministerraad te Madrid plaats, onder voorzitterschap van koning Alphonsus XII. Het gevolg was het zenden van een diplomatieke nota, waarin aan Duitsland betekend werd dat Zijne Katholieke Majesteit [1]) de aanspraak van Duitsland op de souvereiniteit der Carolinen niet erkent, noch het in bezit nemen en dat Zij beslist eist, dat Duitsland ophoude de Carolinen als zijn eigendom te beschouwen en de rechten van Spanje er op erkenne.

In Duitsland waren de gemoederen door de Bismarckiaanse pers in beroering gebracht. Deze schold in de hevigste termen op de onbeschaamdheid van Spanje; een uitdagende houding als die van Madrid mocht niet ongestraft blijven, de „wettig" verworven rechten van Duitsland op de Carolinen moesten geëerbiedigd worden. Wee Spanje, zo het niet inbonde. De gewone Duitse tactiek.

Er werd met oorlog gedreigd; een bloedige botsing tussen beide Staten kon niet uitblijven.

Men herinnere zich, dat Duitsland in die tijd geen grote vloot bezat en dat Spanje met de naam van grote zeemogendheid ook nog in het bezit was der Philippijnen en Cuba, vlootbases van niet geringe waarde. De verhouding was dus zodanig, dat de twee Staten op zee ongeveer tegen elkaar opwogen. Beide zagen echter tegen een definitieve breuk op.

Het gebeurde nu, dat een der Spaanse ministers, in gesprek met den Duitsen gezant te Madrid zich deze woorden liet ontsnappen: „De eer van Spanje is er zo mede gemoeid, dat het niet meer terug kan, het kan zelfs geen arbitrage toelaten. Arbitrage is niet mogelijk, tenzij misschien die van den Paus". Het was een soort ironisch gezegde, een Protestantse Staat, die de geweldige „Kulturkampf" voerde, kon toch een dergelijke zaak niet aan het oordeel van den Paus onderwerpen.

Graaf Von Solms op de loer naar alles, wat voor zijn regering van nut kon zijn, haastte zich naar Berlijn te telegraferen, dat de Spaanse minister de arbitrage van den Paus niet aan zou zien als een vernedering. Bismarck zag terstond het grote nut dezer arbitrage in, zij zou en Duitsland en Spanje uit een impasse helpen en wellicht ook voordelig kunnen zijn voor zijn binnenlandse godsdienstige politiek, daar hij dan niet zou behoeven te wijken voor de eisen van het Centrum, maar met Leo XIII in der minne de zaken zou kunnen regelen.

Hij liet den Spaansen gezant, graaf De Benomar, ontbieden en zeide hem: „Ik heb de eer te verklaren, dat zo Zijne Katholieke Majesteit de arbitrage wil inroepen van Paus Leo XIII, ik in naam mijner regering en die van den keizer alle gevolgen, die deze zal meebrengen, zal aanvaarden". Blij werd deze mededeling naar Madrid geseind. Met spoed werd de nuntius te Madrid in kennis gesteld van het plan en werd hem gevraagd telegrafisch aan het Vaticaan het bericht over te seinen. De nuntius was Mons. Rampolla, die later tot de dood van Leo XIII zijn staatssecretaris zal zijn; de auditeur was Giacomo della Chiesa, de latere Paus Benedictus XV. De nuntius drong krachtig aan op het aannemen van het aanbod. Het bericht had Rome bereikt op 22 September; reeds de 25e laat de staatssecretaris, Cardinaal Jacobini, aan de gezanten van Spanje en Duitsland het bericht toekomen, dat de Paus in principe genegen is de arbitrage op zich te nemen. Grote verbazing overal, toen het aanbod publiek werd, grote ontevredenheid bij het Italiaanse gouvernement, dat zelfs nog trachtte, Bismarck van zijn plan af te brengen.

Vóór het begin der onderhandelingen werd bepaald, dat de dienst, aan den Paus gevraagd, geen arbitrage zou zijn, maar een bemiddeling. Er waren toch aan deze zaak te veel quaesties van tijdelijke aard verbonden, handels- en scheepvaartbelangen bijvoorbeeld, die buiten de bevoegdheid stonden van het Pausdom. Reeds 22 October 1885 doet de staatssecretaris bij nota den twee mogendheden weten, op welke grondslagen de Paus zich een accoord denkt:

1o. Duitsland erkent de Spaanse souvereiniteit over de Carolinen en de Palaos-eilanden.

2o. De regering van Zijne Katholieke Majesteit verklaart, dat deze souvereiniteit niet denkbaar is zonder zich in daden te uiten. Zij zal deze dus door de inbezitneming der eilanden en het bestuur erover doen blijken.

3o. Het Spaanse gouvernement geeft aan het Duitse Rijk en zijn onderhorigen maritieme en commerciële voordelen op deze eilanden.

Op deze grondslagen werd van 22 October tot 17 November onderhandeld tussen den Spaansen ambassadeur di Molins en den Duitsen Von Schloeser, waarbij als bemiddelaar optrad Cardinaal Jacobini. Op die laatste datum werd het protocol getekend, dat dezelfde inhoud had als de door den Paus voorgestelde grondslagen.

Het grote voordeel der Pauselijke bemiddeling is geweest:

1) voor Spanje, het terug krijgen der Carolinen zonder dat de nationale eer gekrenkt werd;

2) voor Duitsland een toenadering tot de H. Stoel, die later een vreedzame oplossing der religieuze conflicten heeft mogelijk gemaakt;

3) voor de H. Stoel een groter zedelijk prestige, daar de ogen der gehele wereld weer naar den Paus opzagen, als een nog levende macht, een macht, die nog een grote rol speelde voor de internationale vrede. De Paus zelf verkreeg er door een grote diplomatieke naam.

[1]) „Zijne Katholieke Majesteit" was de titel der Spaanse Koningen.

Nederland.

TOESTANDEN IN HET CONCENTRATIEKAMP.

Een Nederlander, die in het concentratiekamp te Oudheusden bij Amersfoort is gevlucht en nu te Londen vertoeft, vertelde: het geliefkoosde strafmiddel is: de mensen de gehele dag diepe kuilen laten graven en die dan weer te laten dichtgooien. Wie niet hard genoeg werkt, krijgt ransel met de zweep. Het enige voedsel is een zeer dunne soep. 's Winters moeten de gevangenen zich — vrijwel naakt — buiten in de ijzige koude wassen. Vele gevangenen vielen herhaaldelijk flauw onder het onbeschrijfelijk harde werk en de zweepslagen. Velen stierven. Hun overblijfselen werden in een lijkkist aan de familie toegezonden met het stricte verbod die kist te openen. Als doodsoorzaak werd altijd „longontsteking" opgegeven. Er waren in Oudheusden ook Russische krijgsgevangenen, die nog beestachtiger behandeld werden en bij tientallen stierven.

DOELGANI, EEN HELD.

De Nederlandse Consul-Generaal te San Francisco, W. P. Montijn, heeft het Oorlogskruis van Verdienste uitgereikt aan den Indonesischen zeeman Doelgani, een erkenning van zijn heldendaad: hij had gedurende een hevige bomaanval op Liverpool (op 21 December 1940) gewonde Nederlandse officieren, met groot gevaar voor eigen leven, van zijn schip weggedragen en in veiligheid gebracht.

DE VERONDERSTELDE GEALLIEERDE SUCCESSEN.

Natuurlijk weet men, dank zij den Nederlandsen en Geallieerden radio-uitzendingen van buiten Nederland, alles van de ommekeer, die de oorlogvoering ten gunste van de Geallieerden heeft genomen. De mensen in Nederland worden hoe langer hoe optimistischer, behalve uiteraard de N.S.B.-ers en de Collaborationisten. Hoe de stemming is, wordt aardig geïllustreerd door een rechtszitting te Haarlem, waar een man voor den vrederechter kwam, omdat hij beledigende uitingen had gedaan tegen een N.S.B.-er. De Officier van Justitie zeide, dat hetgeen de man gezegd had volgens de wet eigenlijk geen belediging inhield, doch dat het voorgevallene niettemin zeer ernstig was, „gezien in het kader van de anti-Duitse, pro-Britse mentaliteit, die juist de laatste tijd weer zo is toegenomen na de veronderstelde Geallieerde successen, die, naar van zekere zijde wordt gezegd, zouden behaald zijn."

OP DE ZWARTE LIJST.

De „British Board of Trade" heeft weer vijf mensen op de zwarte lijst geplaatst die grote sommen trachten te verkrijgen voor visa te verschaffen aan mensen in bezet gebied. Twee wonen Genève, drie te Zurich. Onder de laatsten bevindt zich een zekere Walther Buchs, Hotel St. Gotthard. Hij heeft een keer 5.000.000 Zwitserse francs gevraagd om 500 Nederlanders visa te verschaffen. De Londense „Daily Mail" schreef: „Deze mensen zullen tot de eersten behoren waarmede na de oorlog zal worden afgerekend".

WAT EEN JAPANNER VERTELDE.

Een jonge Nederlandse duikbootcommandant die gedurende de eerste week van de oorlog in de Stille Oceaan, twee Japanse troepentransportschepen tot zinken heeft gebracht, vervolgens zijn duikboot zag verloren gaan, gevangen werd genomen, doch uit het gevangenkamp te Hongkong wist te ontvluchten, vertelde van zijn ervaringen op een persconferentie, belegd ter Nederlandse Ambassade te Washington.

Hij vertelde o.a. dat hij een gesprek had gevoerd met Japanners die rekenden op een langdurige oorlog en un veroveringen niet voltooid zouden zijn, alvorens zij Afrika en Amerika in bezit hadden genomen.

De jonge Nederlandse officier is luitenant ter zee tweede klasse Raoul J. Hordijk, even twintig jaar, geboren in Den Haag. Hij had den Japanner ook nog gevraagd over Japans verbond met Duitsland en Italië en deze had geantwoord: „Wij mogen dan al verbonden zijn maar Duitsers zijn Duitsers, Italianen zijn Italianen en Japanners zijn Japanners".

Hordijk ontvluchtte uit Hongkong tezamen met zijn collega A. M. Idema. De Chinezen hebben een flink handje geholpen bij de vlucht.

DE GESTOLEN BEURS.

De Nederlandse ambassadeur in de Verenigde Staten heeft onlangs te Boston een redevoering gehouden waarin hij o.a. zeide:

„Na de overwinning zullen wij moeten komen tot de formulering van een blijvende vrede zonder haat tegen den vijand als volk doch alleen op de grondslag van wet en gelijkheid, van recht en billijkheid". Dr. Alexander Loudon zeide dat het onmogelijk is de gebieden die nu door den vijand bezet zijn te herverdelen: „Dit zou niet anders dan roof zijn. De beurs van den voorbijganger gestolen wordt niet automatisch eigendom van den dief of van de politie doch wordt teruggegeven aan den bestolene".

„REVOLUTIONNAIR RECHT".

In het door de Duitsers beheerste „Algemeen Handelsblad" (van 25 November) verscheen de volgende apologie voor de vervanging van Nederlands door Duits recht vooral met betrekking tot de voedsel- en distributieycontröle. Het opschrift luidde: „Revolutionnair Recht".

„Er is altijd een zekere incongruiteit tussen recht en wet. Het is duidelijk, dat in tijden van grote algemene inspanning veranderingen plaats grijpen in de verhoudingen van volkse waarden. Zonder zo ver te willen gaan, dat wij zeggen, dat de wet het graf van het recht is — dat wil zeggen, dat de gecodificeerde wet de volledige dood van het levende recht betekent — bewijst de huidige tijd, dat de wet in geen dele steeds het recht dient. Recht is revolutionnaire actie en het breekt spoedig de schakels der gecodificeerde wet. Het duldt niet langer de slavernij, opgelegd door de letter van de wet. De subjectieve rechten van den individuelen mens moeten wijken voor het collectieve recht van de gemeenschap. Wanneer bijvoorbeeld de wet den misdadiger beschermt, die inbreuk heeft gemaakt op de verworvenheden der gemeenschap en de straf niet doet opwegen tegen de bescherming, die de natie mag en moet eisen, dan schendt de wet het recht en dan kan men niet van den rechter verwachten, dat hij binnen de grensen der wettelijke bepalingen blijft.

Wij reproduceren deze woorden om te doen zien op welke schijn-argumenten zulk een betoog is opgebouwd. Natuurlijk zou wetswijziging, die zich aanpast bij de eisen des tijds zeer wel mogelijk zijn, zoals zij dit immers altijd geweest is. Doch: de Duitser moet een achterdeur openlaten voor de willekeur die een levensbestanddeel van zijn „wet en recht" is, de willekeur, die immers het ganse nazisme kenmerkt."

DER BOEREN TOESTAND.

De Duitse „vraag" naar paarden en vee in Nederland neemt in zulk een mate toe, dat, wanneer de opvordering doorgaat in dezelfde mate als thans het geval is, alle goede paarden binnenkort uit Nederland verdwenen zullen zijn. In de lente van 1942 was nog maar een derde gedeelte van alle paarden over gebleven. Een goed achtmaands paard kost thans op zijn minst ƒ 1000.—. De landbouwtractoren, die nog niet meegeroofd zijn naar Duitsland, kunnen niet werken, omdat er geen benzine voor beschikbaar is. Ossen voor een ploeg zijn nu weer een gewoon tafereel geworden. Een kip kost — wanneer die althans te krijgen is — vijftien gulden. De varkensstapel is verminderd van 1.000.000 tot 400.000.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do. 14 Jan.:

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244 Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. v. d. Hars, tel. 701, Emmastad 104.
Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel 431.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Kerrykip met rijst. Morgen: Nassi Goreng.

Sociëteit „Asiento": Wekelijks bridgeavond: De prijswinnaars van Dinsdag jl. waren: 1e prijs: de Heren Van Hees en Maarseveen; 2e prijs: Mevrouw Teunissen, Heer v.d. Graaf; 3e prijs: Familie v.d. Swan; poedelprijs: de Heren Graglin en Donker.